

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America

Since 1908

Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

"AZ EVANGÉLIUM ISTENNEK HATALMA" (Róma 1:16)

A karácsony kettős áldása

Az Úr Jézus születését az angyal a következő szavakkal jelentette a pásztoroknak: "Íme hirdetek nektek nagy örömet, mely az egész népnek öröme lesz" (Lukács 2:10). Karácsony ünnepe olyan kiterjedt hatású, hogy nem tekinthető másnak, mint az angyali üzenet beteljesedésének.

Karácsonykor többé-kevésbé az egész világ ünnepel. Ünnepel az is, aki a Megváltóban, Krisztus Jézusban nem hisz. Amikor az üzletek becsuknak, a gyárak leállnak és a hivatalokban szünnap van, akkor akarva, nem akarva, mindenkinek karácsonya van.

Ennek az ünnepnek az áldása kettős: az egyik *testi* (lélektani), a másik *lelki*. Ez a kettősség az Úr akarata szerint való. Olyan ez, mint a "szombat", a nyugalom napja. Ezen a napon szünetel a testi munka a test és a lélek érdekében. Amikor az Úr tilalma kiterjedt az Öszövetségben a sertéshús használatára, akkor a Teremtő a testi egészség fenntartására gondolt. Ma a fejlett orvosi tudomány ajánlja, különösen az idősebbeknek, hogy egészségük óvása okáért tartózkodjanak a sertéshús használatától.

A karácsonynak meg van az áldott hatása az ember testi (érzelmi) életére épp úgy, mint a lelkére. Ez mutatja a karácsony gazdagságát.

I.

A LÉLEKTANI (pszichológiai) ÁLDÁS

A földi élet egyik szépsége az, hogy az ember a képzeletében és érzelmében visszatérhet a gyermekkori és ifjúkori kedves emlékekhez. A pszichológia ezt a tüneményt "reg-

resszióknak" nevezi. A jelenkor nehézségei, megpróbáltatásai, küzdelmei és szomorúságai közben jó egy-egy napra visszatérni képzeletben a gyermekkori világba és újból átélni, élvezni a gyermekies örömet és derűs világnézetet.

Krisztus születésének az emléknapja különösen alkalmas erre a pszichológiai tapasztalatra. Amíg a megszületett gyermek Krisztust ünnepeljük, rövid órákra, vagy néhány napra mi is gyermekek leszünk s magunk gyermekiségét is ünnepeljük.

Karácsony ünnepén énekelünk, de nem modern, mesterkéltsallamokat, hanem egyszerű, régi, kedves, gyermekies énekeket. Nem bírjuk ezt az ünnepet elképzelni egy "Csendes éj, szentséges éj", vagy egy "Mennyből az angyal lejött hozzátok pásztorok" bájos szövege és dallama nélkül.

Ezen az ünnepen egy kicsit mindnyájan "hazatérünk" a meghitt ott-

honba, az édesanyánk pogácsájához és főztjéhez. Újból megerősödik bennünk az érzés, hogy senki olyan jót nem főzött, mint az édesanyánk. Hazamegyünk képzeletben a meleg otthonba, ahol nem csupán a barátságos tűzhely, a kis kályha melegít, hanem a szülők, a testvérek szeretete is.

Milyen jó volt az apai és anyai védelem biztonságát élvezni, s abból a biztonságból álmódzni a jövő remélt boldogságáról. Ebben a korban éltük át a szép jövőt. Elvégezzük az iskolát, diplomát kapunk s azután jön a mesebeli herceg, vagy hercegisasszony, akivel házasságra lépünk és élünk boldogan... ki tudja meddig. És mert az ábránd rendszerint nem teljesedik be, visszatérünk új erő gyűjtéséhez az ábránd forrásához, a gyermekkorig. A regresszió ténye és tüneménye lélektanilag egészségben tart.

Az is az ember pszichológiai természetéhez tartozik, hogy Isten megáldott minket az emlékező tehetség mellett *feledő* képességgel. Ez utóbbit nevezhetjük *lélektani szűrőnek*. Az évek folyamán elfeledjük a gyermekkori és ifjúságunk idején átélt csalódásokat, anyagi hiányokat, a házi zsörtölődéseket, szüleink keserves munkáját, takarékságát és a sokszor alkalmazott nádpálca hatását. Mi lenne velünk, ha mindezek a fájdalmas érzések végigkísérnék életünket? A lélektani szűrő szerencsénkre működik és főként a jóra, a szépre és a kellemesre emlékezünk. Így a karácsonyi "regresszió", a gyermekkorba való képzeletbeli visszatérésünk zavartalanul boldog lesz.

Ezen az ünnepen, amely az egész nép öröme, gyermekiesen örven-

Füzy Antal:

KARÁCSONY ÉJSZAKÁJÁN

Töröljétek le hulló könnyeteket,
emeljétek szíveteket az égig,
forduljatok mind napkelet felé,
hol Betlehem szelid csillaga fénylik!
Vigasztalás sugárzik onnan szerte
a megpróbált, a szenvedő szívekre.
Ne sirjatok! E szent órában ott
a szegénység fölmagasztaltatott.
Törjön fel szívetekből az ének:
Dicsőség a magasság Istenének!
Dicsőség annak, ki a földre szállott,
hogy megmentse a bűnbe fült világot,
ki békét, szeretetet hirdetett,
s minden mártírnál többet szenvedett.
Ki megígérte, hogy el nem hagy minket,
és följegyzí lepergő könnyeinket!

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
748 Fordham Rd., Palm Bay, Fla. 32905

Editor:

Dr. BELA UDVARNOKI
609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855
Tel.: (919) 398-4646

Associate editor:

Mrs. MICHAEL MATRAI
782 S.E. Vance Circle
Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 727-7271

A szerkesztő bizottság tagjai: **Novák László,**
Dr. Henry Austin, Molnár Balázs.

Second Class Postage Paid and Entered at
Melbourne, Fla. and Additional Offices.

SUBSCRIPTION FEE: \$10.00 per year

Send subscription and
change of address to:

Mrs. MARY STEG
321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905
Tel.: (305) 723-0864

FONTOS:

Címváltozásukat kérjük jelentsék

Mrs. Mary Steg lapkezelőnek.

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sür-
gós hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal
beküldhetők.

Printed by Classic Printing Corporation
9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: LASZLO NOVAK, 119 Adams
Road, R.F.D. 2., Londonderry, N.H.
033053. Tel.: (603) 432-8539.

Alelnök: DR. HENRY AUSTIN, 2 High
Street, New Brunswick, N.J. 08901. Tel.:
(201) 545-1392.

Titkár: REV. WILLIAM B. MOLNAR,
92 Thunderbird Drive, Naugatuck, CT.
06770. Tel.: (203) 723-1568.

Pénztáros: LOUIS DRESCHER, 2636 East
124th St., Cleveland, OH 44120. Tel.: (216)
231-0038.

Misszió és Irodalmi Bizottság elnöke: REV.
GEORGE M. ROWE, 714 Stratfield Road,
Fairfield, CT. 06430. Tel.: (203) 366-7240.
Pénzügyi Bizottság elnöke: ELMER KISH,
924 Congress St., Fairfield, CT 06432. Tel.:
(203) 259-3276.

Bethesda Otthon Igazgatója: ERNEST J.
KISH, 748 Fordham Road, Palm Bay, FL.
32905. Tel.: (305) 723-3288.

HISZEK URAM

Dr. Udvarnoki Béla könyve,
kapható a szerzőnél:

609 Woodridge Drive
Murfreesboro, N.C. 27855

A könyv ára 5.50 dollár
(kanadai dollárban 6.00)

dünk minden ajándéknak. Csodálatos kor volt az, amikor olcsó ajándékok felett ujjongtunk és dicsekedtünk. Ez a kor nem történelmi kor, hanem minden gyermek boldog kora! Nem az ajándék értéke volt a lényeges, hanem a jóindulat, a megemlékezés, a szeretet kifejezése. Milyen jó lenne, ha ma felnőtt, elemedett korunkban is a jóindulat és barátság felett tudnánk gyermeki egyszerűséggel és őszinteséggel örülni.

II.

A LELKI ÁLDÁS

A karácsonyi regresszió lélektani örömet ad. Ez az öröm a test érzése és a földi élet boldogságát gyarapítja. Értékeljük ezt a lélektani (testi) áldást. A mi Istenünk a test és a lélek azaz az *egész ember* gondviselője. A jó érzés, az öröm, a nevetési képesség egészségünket szolgálja, azt az egészséget, amelyért naponta imádkozunk. Adjunk hálát Istennek, hogy karácsony áldásait testileg is élvezhetjük.

Krisztus születésére való emlékezés lelki oldala azonban gazdagabb és tartósabb, mint a lélektani része. A lelki emlékezésnél előre nézünk, s nem a képzeletünk szárnyain lebegünk ideig-óráig, hanem a valóságok mezején járunk. A karácsony lelki áldásai mást hoznak, mint az átmeneti, pszichológiai, pillanatnyi öröm.

A lélektani "visszatérésnél" sok mindent elfeledünk a múltból, hogy örömlünket semmi se zavarja. A lelki karácsony előretékinése pillanatában jelen van az élet baja, szomorúsága és küzdelme, de hitszemeink látják a menedéket s lelkünk érzi a mennyei orvosság hatását.

Ésaiás próféta megmondta és Máté megismételte, hogy az eljövendő Messiás egy másik neve Immánuel lesz. Ez pedig a mi nyelvünkön azt jelenti, hogy "*velünk az Isten*". A lelki karácsony áldásai közé tartozik az a tudat és meggyőződés, hogy az Úr Jézusban Isten van velünk.

Isten mindenütt jelen való, de ezt csak hívők tudják, és mert tudják, az Urat tisztelik, az Urat szolgálják és Benne bíznak. A hitetlen ember nem tudja, hogy Isten jelen van, vizsgálja szívét, ismeri gondolatait és látja cselekedeteit. A hitetlen ember a lelkiekben tudatlan. Nem veszi

AZ EVANGÉLIUMI HÍRNÖK OLVASÓINAK

*boldog karácsonyi ünnepeket
és áldásokban gazdag
boldog új esztendőt kíván
Dr. Udvarnoki Béla és neje
Mátrai Mihályné és Mihály*

észre Istent és könnyelműen vétkeznek.

Más a hívő helyzete. Jön a baj, a próba, a betegség, de Isten jelen van és erőt ad a kitartásra és küzdelemre. Más a hívő reménye. Jön a meghasonlás, jön a különböző vélemény. Immánuel azonban velük van, s mint mennyei döntőbíró isteni igazságban elintézi a vitás ügyeket.

Immánuel az örökkévalóságot is jelzi. A megjelent Immánuel, Jézus Krisztus így bátorítja az övéit: "*És íme én ti veletek vagyok minden napon a világ végeztéig*" (Máté 28:20).

A karácsony az egész nép öröme. A pszichológiai előny csak fél áldás. A teljes áldás abban van, hogy a megjelent Üdvözítő örökké tartó örömet és boldogságot ad. Akik Krisztust elfogadták, azok nem csak a "regresszió" örömet, hanem a "progresszió" áldását is élvezik.

—U.—

A megtérés parancs: "Isten mostan parancsolja az embereknek, mindenkinek, mindenütt, hogy megtérjenek" (Ap.Csel. 17:30).

Miért? — "Mivelhogy rendelt egy napot, melyen megítéli a föld kerekességét..." (Csel. 17:31), s csak az menekül meg a kárhozattól, aki szót fogadott a fenti parancsnak.

Mit kell cselekednem, hogy üdvözüljek?

"Higyj az Úr Jézus Krisztusban..." (Csel. 16:30).

"Bánjátok meg... hogy eltöröltessenek a ti bűneitek..." (Csel. 3:19).

"Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan..." (Csel. 2:28).

Szemle

“SZENT KARÁCSONY, Ó MILY ÁLDOTT, ünnep minden embernek”, énekeltük boldogan a karácsonyi gyermek ünnepélyen. A szöveg, a hang és a hangulat évtizedek múlva, még most is élénken az eszemben és lelkemben van.

Nem csoda!

A karácsony ünnepe a mi otthonunkban egy nappal karácsony előtt kezdődött és utána két napon át folytatódott. December 24-én, az esti órákban ünnepélyes családi összejövetel volt szüleim otthonában: Bibliával, imával, énekkel, vendéggel, karácsonyfával és karácsonyi vacsorával. Az otthoni ünneplés megadta az alapot a másik két napi gyülekezeti örövendezésnek.

Felgyúltak a gyertyák a karácsonyfán, a család, a vendégek köré gyülekeztek, s a gyertyák fényénél hallgattuk Lukács csodálatosan szép leírását a bethlehemi nagy eseményről. Mi is énekeltünk az angyalokkal és imában mi is tisztességet tettünk az értünk földrejött Üdvözítőnek. Mindezek után jött az ajándék kiosztás. Filléres, apró-cseprő dolgok felett örvendtünk. A vacsorán mindig volt egy-két vendég. A budapesti Nap-utcai gyülekezetbe jártak vidékről jött fiatal testvérek, akik a fővárosban kaptak munkát. Ezekre gondoltunk mi, mások is. Karácsonykor ezeknek is “otthon” kellett. Az öröm kölcsönös volt. Mi annak örültünk, hogy örömet szerezhettünk.

Ilyen lelki, testi előkészület után folytattuk december 25-én és 26-án az ünneplést a gyülekezeti közösségekben.

* * *

A KARÁCSONY ÁLDOTT. Gondoljuk meg, a karácsony nem bibliai ünnep. Mégis a legkívánatosabb emléknapp. Húsvét, a zsidó húsvét ünnepkel kapcsolatos. Pünkösdnek meghatározott kalendáriumi ideje van: 50 nappal húsvét után. A karácsonynak nincs meghatározott bibliai napja. Nem tudjuk, hogy az Úr Jézus melyik hónapban, melyik nap született. A Biblia még a születési évről sem ad számot. A nyugati kereszténység december 25–26-át határozta meg. A keleti egyházak január 6-át jelölték ki. Amerikában ez utóbbit “ókarácsonynak” nevezik.

A karácsony mégis áldott ünnep. Az emberek szívében ezen az ünnepen valami változás áll be. Mintha az angyalok kívánalma: béke és jóakarát valóra válna. Az ajándékozás ellenállhatatlan vágya, a belső kényszer az üdvözlő lapok küldésére, a jóakarát sokféle módon való megnyilatkozása mutatja, hogy karácsonykor az ember tényleg emberré válhat. Áldott ünnep ez a karácsony, amely ilyen hatást gyakorol az emberre. Isten ezen az ünnepen ad kóstolót a teremtés koronájának abból, hogy milyen lenne az élete, ha az egész évben a béke és jóakarát uralma alá kerülne. Isten is az ajándékozók között van, de az Ő ajándékát — a maradandót, az áldást életünk minden napjára — azoknak adja, akik a békét, a jót, a menyonyeit igazán kívánják.

* * *

ÜNNEP MINDEN EMBERNEK. Így énekeltük. És a karácsony majdnem az egész világ ünnepe. A keresztény népek is ünneplik a maguk módja szerint. A kereszténynek (valódiak és névlegesek) bárhol is élnek megünneplik a karácsonyt. A világ népeinek tudomást kell venniük, hogy karácsony ünnepén Európában, Észak- és Dél-Amerikában, Dél-Afrikában, Ausztráliában leállnak a gyárak, bezárnak az üzletek, az iskolákban, hivatalokban szünetet tartanak. A világ népei, ha másért nem, üzleti és társadalmi okokból tudomásul veszik, hogy a karácsony: ünnep! Ők is ünnepelnek, még ha nem is keresztények. Nem dolgoznak, ajándékoznak, üdvözlő lapokat küldenek. Európában hallottunk olyan eseteket, hogy a zsidók is felállították a karácsonyfát.

Megint az angyalok éneke jut eszünkbe: hirdetünk nektek nagy örömet, amely az egész világ öröme-lészen. Íme hova fejlődött a bethlehemi kisded születésének a híre, Lukács evangélista gyönyörű története.

Csodálkozunk, de csodálkozásunkra hamarosan magyarázatot kapunk. Isten munkája ez! Isten Egy-
szülött Fia jelent meg a földön. Isten szeretete mutatkozott meg Krisztusban. Immánuel a neve a kisdednek, ami azt jelenti, hogy Isten velünk!

Krisztus születése az egész világra kiható jelentőséggel bír és örökké tartó emlékezés tárgya. Ennél nagyobb eset nem történt az emberiség történetében.

Krisztus gyermekei ünnepelnek, nem csupán külsőségekben, templomi ceremóniákban, hanem valóságban. A valóságos ünneplés első sorban hálaadás Isten végtelen nagy adományáért, az Üdvözítőért. Az ünneplés másodszorban abból áll, hogy Isten ajándékát, Krisztust elfogadják.

Az Úr Jézus értünk a földre jött, mi pedig hálás, örövendő szívvel befogadjuk őt, vendégünk lesz és szolgálunk Neki.

— U. —

SZENT ÉJ

Csodás szépségű este volt...
Úgy tündökölt a csillagár,
S csodás fényben süttött a hold;
Elcsendesült a puszta már.

Csodás szépségű este volt...
Az Isten leküldte Fiát,
A menny a földre lehajolt,
S Jézus e bűnös földre szállt.

Csodás szépségű este volt...
Úgy zengett, harsogott a dal,
Az angyalok ajkairól:
“Az Istené a diadal!”

Csodás szépségű este volt...
Mikor Jézus megszületett,
S ez este oly sokat adott:
A világnak új életet!

Csodás szépségű este volt...
És nekem oly csodás marad,
Mert jól tudom, hogy én is ott
Nyertem el megváltásomat!

Nagy László

"NŐK ROVATA"

Rovatvezető: Szerencsy Józsefné

Nő konferencia elnök:

Bányai Sándorné

Alelnök: Ifj. Sebestyén Jánosné

Titkár: Novák Lászlóné

Pénztáros: Mrs. Henry Austin

Örül-sz-e a Karácsonynak?

Keller Sámuel, a világ egyik áldott evangélikátora mondja el: 1903 decemberében történt. Leányom betegesen feküdt s én siettem a gyógyszer-tárba, hogy fontos orvosságot hozzak

neki. Freiburg utcáit, frissen esett hótakaró fődte. Hirtelen két idős asszonnyal találkoztam. Egyiküket ismertem. Köszöntem nekik és tovább siettem mellettük. Az ismerős asszony azonban rám kiáltott:

"Várjon egy kicsit, legyen olyan szíves! Hadd mutassam be a barát-nőmnek, aki 84 éves és már nem tud olyan gyorsan menni. Ő u.i. végig-hallgatta az ön evangélikáló előad-sait, a Megváltónak adta a szívét és most szeretné megszoritani a kezét. Álljon meg egy kicsit és mondjon neki egy-két jó szót, hisz az orvos vé-leménye szerint, már nem sok ideje van ezen a földön."

— Jó — feleltem rá —, de való-ban csak néhány szót mondhatok! Pár évvel ezelőtt karácsony előtt — mint most is — egy kis westfáliai városban jártam. Egy estén a biblia-óra után egész sötétben a szállásom felé tartottam. A keskeny utcaközön szorosan mentem el két kisfiú mel-lett. Susogva beszéltek egymással. De jó fülem van és menetközben el-kaptam egy mondatot, mely így hangzott: "Kurt, te is olyan nagyon örülsz a karácsonynak, mint én?"

— Nézze, ez az én néhány szavam önhöz: Abban a rövid időben, amit még ebben a földi életben tölt, az legyen főfoglalkozása, hogy reggel-től estig, sőt az éjszaka álmatlan óráiban is, az Úrral töltendő eljövendő dicsőségre gondoljon, és úgy örüljön annak, mint ez a gyermek örült a karácsonynak. Az Úr áldja meg!

Körülbelül négy hónappal később egy délnémet városban szolgáltam. Egyszer csak egy férfi keresett fel. Bemutatkozott, mint államminiszter M-ből és megindultan mondta el: "Édesanyám temetéséről jövök. Reám bízta, hogy hozzam el a kö-szöntését és fejezzem ki háláját azo-kért a havas utcán mondott jó sza-vaiért, amelyek által az utolsó hó-napjai oly derűssé és örvendezővé váltak!"

(Pásztorokkal vagyok útban...)

Közl: Szerencsy Józsefné

Túrmezei Erzsébet:

Kérdez a gyermek

"Ott fenn lakott a csillagok felett,
de amikor karácsony este lett,
lejött a földre, mint kicsiny gyerek.
És ő, a hidegszívű emberek!
Kis istállóban kellett hálnia.
Szalmán feküdt Ő, az Isten Fia.
Elhagyta értünk az egeket.
Ugye apukám, nagyon szereted?"

Az apa nem szól. Olyan hallgatag.
De a kis kedvenc nem vár szavakat,
Odaszorítja vállára meleg,
kipirult arcát, s tovább csicsereg.
"Kicsiny gyermek lett, gyenge és szegény,

és ott aludt az állatok helyén,
szűk istállóban. Nem is érthetem.
Milyen meleg ágyacskám van nekem,
pedig csak a te kis lányod vagyok.
S Ő, Isten Fia, Ő, a legnagyobb,
szalmán feküdt, amikor született.
Ugye apukám, nagyon szereted?"

Kint csillagfényes, hideg este... tél...
Bent apja ölén kis leány beszél.
"Ott se nyughatott szalma-fekhelyén.
Futniuk kellett éjnek-éjjelen.
Halálra keresték a katonák.
Menekültek a pusztaságon át.
Milyen keserves útjuk lehetett.
Ugye apukám nagyon szereted?"

Az apa leteszi a gyermeket.
"Ugye szereted? Ugye szereted?"
Nem bírja már, el kell rohannia.
A jászolban fekvő Isten Fia
karácsonyestli képe kergetti.
Feledte és most nem feledheti.
Most a szeméből könnyre-könnyre fakad.
Most vádakat hall, kínzó vádakat.
Elmenekülne még, de nem lehet.
Most utolérte az a szeretet.

S míg a szívébe égi béke tér,
mintha körül a hólepett, fehér
tetők, utak felett, távol zene,
angyalok tiszta hangja zengene
szívet szölongató, szép éneket:
"Szegény lett érted. Ugye szereted?"

Karácsonyi "Ige-sűrítőmények"

Udvarnoki András

A felséges Isten karácsonyi "Aján-déka" "kimondhatatlan" ugyan, de nem kibonthatatlan (II. Kór. 9:15).

Tragikus, hogy csak az emberi ka-rácsonyi ajándékot bontjuk fel és maradjunk szegények, ahelyett, hogy a kimondhatatlan isteni Ajándék-csomag felbontásával, gazdaggá ten-nénk magunkat (II. Kór. 8:9).

Vetélytársat "keres" Heródes, de nem találja meg... Viszont, "Ki-rályt" keresnek a bölcsek, "Gyerme-ke" a pásztorok, s "Üdvözítőt" az öreg Simeon, és: "találnak"!

Karácsonyi intarzia.

Igazak álmát alvó Gyermeke. El-mélkedő Anya. Figyelő, adoptált Apa. Csillagvezérelt bölcsek. Örven-dező pásztorok. Csalódott Heródes.

Vajon én, a karácsonyozó, melyik képkockába vagyok beilleszthető?

Nincs Jézust adó Karácsony! De van, illetve lehet olyan "ma", ami-kor "meghalljuk" az ajtónkat zörge-tő Jézus szavát, s Vele költjük el a karácsonyi ünnepi vacsorát (Zsid. 4:7. — Jel. 3:20).

Minden "igehirdetésnek" Kará-csony a célja! "Krisztkindlich"-Ka-rácsony azonban csak azoknak a Máriáknak lehet, akiknek az igehir-detést-záró "ámenje" így hangzik: "Ímhol az Úrnak szolgálója; legyen nékem a te beszéded szerint" (Luk. 1:38).

Szomorú, hogy amikor Isten a maga "kimondhatatlan Ajándéka-val" az emberi élet minden napját immánueli (Máté 1:23) karácsonyi szintre akarja emelni, mi emberek a magunk-csinálta "két" ünnepnappal elégtételt ki magunkat.

Ne csodálkozzunk tehát, ha ebben az arányban szürkülnek el életnap-jaink.

Lehet az ember is Igét-testesítő (Igét-szülő) Mária, de lehet az em-ber a "Gyermeke" (Jézust) halálra-kereső Heródes is.

Mária lehet minden istenfélő, alá-zatos szolgáló; a Heródes-epigónok meg a hitetlenek és a közömbösök népes táborából kerülnek ki.

EGYETEMES IMAHÉT

1982. január 3—9.

“Szolgálatok egymásnak Isten dicsőségére.”

JANUÁR 3. VASÁRNAP

“MINDENNEK A VÉGE PEDIG MÁR KÖZEL VAN”

(1 Pt 4:7a)

Jóel 3:1—5

Lukács 12:35—40

Az Ószövetség arról is bizonyítást tesz, hogy Izráel népe nagy Messiásváradalomban élt, “évezredes advent”-ben. Az Újszövetség népe, Jézus Krisztus kijelentésében és a váltság művében megkapta Isten üdvözítő ismeretének kegyelmi ajándékát. Még két váradalom beteljesedése van hátra: a keresztyének egységének megvalósulása és “mindennek a vége”.

“Mindennek a végé”-ről szól Péter, s ezt nem érti másként, mint hogy minden a beteljesülése felé tart. Nem félelemkeltő sejtetés ez, hanem egyértelmű örömhír arról, hogy Isten akaratából mindennek oka és célja van a világon. Mi a dolgunk tehát? Felövezni derekunkat, a lámpásokat meggyújtani — azaz készen állni mindenneknek számot adni arról, hogy mit várunk, mit akarunk mondani és cselekedni.

ADJUNK HÁLÁT azért, hogy Isten Jézus Krisztusban ma is kijelenti magát, a Szentírásban megismerhető, az Ő ismerete elveszi szívünkől a félelmet és a szorongást a vég gondolatára.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy sokszor hamis elképzelésünk volt az egységről; gyakran csak a különbségeket tartottuk szem előtt, nem pedig azt a boldogító tényt, hogy Krisztusban már egységre jutottunk.

KÖNYÖRÖGJÜNK újjáteremtő Szentlélekért, aki képessé tesz erőnk teljes odaáldozására; hogy ébressze továbbra is a világkeresztyénség lelkiismeretét és buzdítson együttérző cselekedetekre a világ sok részén megalázott, jogfosztott embermilliókért.

JANUÁR 4. HÉTFŐ

“LEGYETEK TEHÁT BÖLCSEK ÉS JÓZANOK,
HOGY IMÁDKOZHASSATOK”

(1 Pt 4:7a)

Habakuk 2:1—4

Efézus 5:14—18

A Biblia tanúsága szerint bölcs ember az, akinek szívében van Isten ismerete és félelme, aki mindent “az örökkévalóság szempontjából” tud nézni. A bölcs ember a jézusi “keskeny úton” jár felelősen és örvendezve. Életében Isten, a Jézus Krisztus Atyja, az őt megillető első helyen van, ezért képes aztán maga körül mindent a helyére tenni.

Péter apostol attól, akinek életében felragyogott a Krisztus, józanságot vár. Ez nem jelent rideg, barátságtalan magatartást másokkal szemben, hanem derűs, megváltott komolyságot.

Isten Jézus Krisztusban megnyilvánuló szeretete és kijelentett akarata a keresztyén embert is rendezett életmódra hívja fel. Az imádkozó ember szelsőségektől mentesen tervez, végzettségűségeitől, pesszimizmustól és elidegenedéstől szabadon mondja el kérését Isten előtt. Nem felesleget, nem is hamisat, vagy csak a maga hasznára valót kér.

ADJUNK HÁLÁT Isten megismerésének ajándékáért, az imádság szolgálatával való megbízatásért; a bölcs és józan életvitelért, amelyre Krisztus követésében jutunk el.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy nem mindig tudunk helyesen kérni, gyakran hiábavalóságokra pazaroljuk az imádkozás szent alkalmát.

KÖNYÖRÖGJÜNK a keresztyénségért, hogy tudják feltárni a mennyei Atya előtt a mai ember testi és lelki szükségait; a világvallásokért, hogy mindenütt meglássák a szenvedő embert és tudjanak közösséget vállalni vele.

JANUÁR 5. KEDD

“MINDENNEK ELŐTT AZ EGYMÁS IRÁNTI SZERETET
LEGYEN KITARTÓ BENNETEK,
MERT A SZERETET SOK BŰNT ELFEDEZ”

(1 Pt 4:8)

3 Mózes 19:18b

János 15:12—17

Péter az egymás iránti kitartó, folyamatos szeretetre szólítja fel olvasóit. Ennek a szeretetnek “feszítettnek” kell lennie: állóképességnek, terhelhetőnek. A keresztyén szeretet tehát nem múló érzelem, nem is rokonszenyből táplálkozó viszonyulás, hanem minden lelki és szellemi erőnk odaszentelése. A Krisztusból táplálkozó szeretet többete: szeretetünkre “méltatlan” embert is elhordozunk általa.

Isten lényege a szeretet. Isten szeretete által mi is odafordulhatunk a másik emberhez, a sorsában, gondjában, küzdelmében való áldozatos részvétel krisztusi indulatával. Ez a szeretet szül újjá embereket, formál áldozatos életűvé, akik nem nézik csak a maguk hasznát, hanem a másokét is.

ADJUNK HÁLÁT az erős, állhatatos szeretetért, amelyre Isten irgalmas szeretete által, Krisztusban jutunk el; Isten ember — és világszeretetért, ami bennünket is kivon az önszeretet terméketlen bűvköréből.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy gyakran azokat tudjuk szeretni, akik “kiérdemlik” valamivel.

KÖNYÖRÖGJÜNK a kicsinyekért — a családi, az iskolai nevelés jó eredményéért; szeretetintézményeinkért, ahol Isten szeretetének oltalmában “Krisztus kicsinyei” menedéket találnak.

JANUÁR 6. SZERDA

“LEGYETEK EGYMÁSSAL VENDÉGSZERETŐK,
ZÚGOLÓDÁS NÉLKÜL”

(1 Péter 4:9)

1 Mózes 18:1—15

Lukács 10:38—42

A keresztyén ember úgy él a jelenvaló világban, mint Krisztus megváltott és megszentelt gyermeke. A megváltás öröme áthatja egész életét, minden kapcsolatát. Pétert a közeli vég sem indította arra, hogy nem-et mondjon a kívülvalókra és csak a saját, egyéni üdvösségével törődjön. A keresztyén ember tisztá ma is az, hogy minden helyzetben felismerje az alkalom követelményét és annak igyekezzen az Ige zsinórmértéke szerint megfelelni.

Az ősegház élete vendégszeretet nélkül elképzelhetetlen. A vándorprédikátorok a testvérek otthonában szálltak meg. — Magának a keresztyén gyülekezetnek is szüksége volt vendégszeretetre. Az első két században nem voltak még templomok. Az istentisztelet szállásadói a megtért atyafiak voltak. Így sokan nemcsak a küldötteket fogadták be, hanem magát az Úr Krisztust (Mt 25:35, 43).

ADJUNK HÁLÁT azért, mert nemcsak Istennek vannak elvárásai velünk szemben, hanem a világnak, a felebarátnak is; a másokkal megosztható otthonért, békességért, szeretetért, ami Krisztus ajándéka bennünk.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy sokszor bizonytalanok vagyunk, bátoratlanok, hogy elmondjuk a körülöttünk levőknek Isten jó híreit; gyakran zárva tartjuk az ajtókat a kívülállók előtt, mintha miénk lenne csak az üdvösség.

KÖNYÖRÖGJÜNK, hogy a keresztyénség világméretben munkálhassa a népek közötti megbékülést, a világ és az emberiség emberibb holnapját; felelős politikusokért, akiknek őszinte célja a béke és a jövőendő megmentése.

JANUÁR 7. CSÜTÖRTÖK

“KI MILYEN LELKI AJÁNDÉKOT KAPOTT,
ÚGY SZOLGÁLATOK AZZAL EGYMÁSNAK,
MINT ISTEN SOKFÉLE KEGYELMÉNEK JÓ SÁFÁRAI”

(1 Péter 4:10)

Jeremiás 31:10—14

János 13:1—17

Isten a kegyelmi ajándékok sokféleségét bízta a megigazított emberre. Gyönyörködik abban, ha minden javunkkal és eszközünkkel felebarátunk hasznára élünk. Reformatori tanítás, hogy aki jól sáfárkodik, az gyakorolja magát az önszeretet levetkezésében, elhagyásában. Ma pedig minden rendelkezésre álló eszközzel az ember védelmére kell összefognia a keresztyénségnek, hiszen a jövőendőben a “túlélésnek nincs alternatívája”. A rossz sáfárok ma világkatasztrófát idézhetnek elő.

A sáfár tudta, hogy mindazért, amit tett vagy elmulasztott, Urának felelős. Isten bennünket is számadásra hív, még ma, Igéje által: mit tettél az emberibb élet, a humánus győzelméért?

A jó sáfár tudja, hogy minden csak ideiglenesen az övé. Ezért nem tékozol, de nem is szűkmarkúskodik. A szükség mértéke szerint ad.

ADJUNK HÁLÁT Isten adakozó jókedvéért, az életünkbe lehelyezett sok kegyelmi ajándékért; a megbízatásért, hogy Urunk tulajdonával gazdálkodhatunk mások életének építésére.

VALLJUK MEG BŰNBÁNATTAL, hogy nem vettünk észre néha a világ nagy krízisét, vonakodtunk a harcban résztvenni a másként gondolkodók oldalán, szűkmarkoskodtunk Urunk sokféle ajándékával.

KÖNYÖRÖGJÜNK az Egyesült Nemzetek világszolgálatáért, a világ

békéjének sáfáraiért, a többségért a nemzetek élén, hogy őrizték a rájuk bízottakat és igazasságok lépteiket a békesség ösvényére.

JANUÁR 8. PÉNTEK

**“HA VALAKI PRÉDIKÁL,
ÜGY MONDJA SZAVAIT, MINT ISTEN IGÉIT,
HA VALAKI SZOLGÁL, ÜGY SZOLGÁLJON,
MINT AKI AZ ISTENTŐL KAPOTT ERŐVEL VÉGZI”**
(1 Péter 4:11)

Ésaiás 6:1—8

Lukács 22:24—27

Bizonyágtételünk két formája: a szó és a tett. E kettőnek egységben kell lennie, egyik táplálja a másikat vagy visszahat ösztönzőleg. Az igehirdető: Isten Igéjének sáfára. Üzenetet közvetít, nem a magát mondja. A mai prédikátor küldetésének világátávlatá van: a teljes evangéliumot, minden embernek, az egész világon hirdeti. Ez adja munkájának a méltóságot és a terhet is.

Az igehirdető bizonyágtételének mélysége és magassága: a másik emberért élő Ember — Jézus Krisztus. Ő az új, “minőségi ember” prototípusa. Életének és váltságátvételének középpontjában ez a cél tündökl: Isten és ember haláláig menő szolgálata. A szolgálatban mi is a végtelen erőre, Isten energiájára támaszkodhatunk. Bárcsak minden nap éreznénk is, hogy Nélküle nem megy.

ADJUNK HÁLÁT Istennek naponta megtapasztalt erejéért; az igehirdetés, az evangélizáció alkalmiért; a szolgálatban való növekedésért.

VALLJUK MEG bűnbánattal, hogy sok mindenre vállalkoztunk a magunk erejének tudatában; nem láttuk mindig küldetésünk világtávlatát.

KÖNYÖRÖGJÜNK az evangélizáció és az igehirdetés áldásaiért, a Biblia terjesztéséért és minél szélesebb körben való ismeretért.

JANUÁR 9. SZOMBAT

**“MINDENKOR AZ ISTEN DICSŐÍTESSÉK JÉZUS KRISZTUS ÁLTAL,
AKIÉ A DICSŐSÉG ÉS A HATALOM ÖRÖKKÖN-ÖRÖKKÉ. AMEN.”**
(1 Péter 4:11b)

Zsoltárok 145

János 17:1—8

Az egyetemes imahétnek nem lehet más célja, mint Isten dicsőítése azokban a felekezetekben, hazánkban és határainkon kívül, ahol egy héten keresztül hallgattuk: a megmentés és a megtartás örömhírét. Jézus életének egyetlen főtemája: Isten dicsőíttessék meg általa.

Az a küldetésünk, hogy hitből fakadó tettekkel tápláljuk a mai emberi-ség nem egyszer “reménytelennek tűnő reménységét”. Ez az alkotó jövőt mentő, szent eltökéltség Isten ajándéka a számunkra, aki úgy könyörült meg rajtunk, hogy egyszülött Fiát küldte erre a világra, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen. Ezért a szabadításért egyedül övé legyen a dicsőség, nemzedékről nemzedékre. És még ma kezdjétek el szolgálni egymásnak — Isten dicsőségére!

ADJUNK HÁLÁT az imahétben nyert áldásokért, az új világ erőiért, amelyek már tevékenyen működnek a megigazitott emberek életében és rajtuk keresztül a világban.

VALLJUK MEG bűnbánattal, hogy elfeledkeztünk Isten dicsőségének szolgálatáról; kis győzelmek helyett nagy csodákat vártunk az ember sorsának megváltoztatására.

KÖNYÖRÖGJÜNK Szentlélekért, hogy az emberi válságokban minél többen megtapasztaljuk a váltság örömet; szolgáért, akiket Urunk kiküld az Ő aratásába; a világ reménységének és az emberiség jövőjének beteljesedéséért; Isten dicsőségének szolgálatáért.

EREDMÉNYES IMA

O. J. SANDERS: *Eredményes Ima*
című füzetének 1. fejezete:

Alkotó ima

“Isten... azokat, amelyek nincsenek, előszólítja mint meglevőket” (Róm. 4:17).

“...Legyen hitetek Istenben” (Márk 11:22/b).

Isten hit által teremtette a világot. Amikor a nem létező világosságnak így szólt: “Legyen világosság”, világosság lett. Mi is ugyanennek a teremtető hitnek a gyakorlására vagyunk elhíva; az Isten-hitnek használatára. *“A hit pedig... a nem látott dolgokról való meggyőződés”* (Zsid. 11:1) — olvassuk —, s ez a tanítás határtalan lehetőségeket nyit meg számunkra.

Dr. Alexis Carrel, a közismert tudós így ír: “Az ima olyan valóságos erő, mint a gravitáció; olyan erő, amely az ún. természeti törvényeket is megdöntheti.” Az imádság lehetőségeivel Isten bizonyos fokú mindenhatóságot adott a kezünkbe, felruházva bennünket még a megváltoztathatatlan természeti törvények megváltoztatásának lehetőségével is! Halld a Mester biztatását: “Azért mondom néktek: Amit könyörgétekben kértek, higgyétek, hogy mindazt megnyeritek, és meglészen

néktek” (Márk 11:24). S ha még ez sem elég arra, hogy hitet gerjessen, akkor gondolkozz ezen: “...ha ketten közületek egy akaratot lesznek... amit csak kérnek megadja nékik az én mennyei Atyám” (Mát. 18:19).

Sajnos a hitetlenség az emberi szívet annyira uralma alatt tartja, hogy ezek a mindent átfogó ígéretek, mint — “mindent” és “amit csak kértek” — nemhogy hitre gerjesztenék, hanem inkább annak megbénítását eredményezik. Az elme állandóan azon fáradozik, hogy olyan okokat találjon ki, amelyek szerint a fenti átfogó szavak nem jelenthetik egészen azt, amit kifejeznek; holott a valóságban pontosan azt jelentik!

A hitetlenség mindig megbékjózta a mindenhatóságot! A hit ezzel szemben, feloldozza a hatalmat! A hit nem hiszékenység, hanem bizalom! Olyan bizalom, amely az Isten csalhatatlan Igéjének garanciájára támaszkodik. Örömmel elhiszi, hogy annak az Istennek, Aki “...azokat, amelyek nincsenek, előszólítja, mint meglevőket”, *semmi* sem lehetetlen.

Fordította: M-né.
(Folytatjuk)

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1982. január 3. JÉZUS ÚR
János 20:26—29; I. Kor. 12:1—3;
Kolossé 11:15—20.

A szöveg magyarázata:

Leckénk az Úr Jézus megismeréséhez három bibliai részleten keresztül vezet. A lecke címe arra mutat, hogy ismeretünk akkor lesz teljes, ha Krisztust nem csak *megismerjük*, hanem *elismerjük*, hogy Ő Úr és Mester.

I.

Az *első* bibliai részlet (János 20:26—29) arra tanít, hogy Krisztus megismeréséhez a lelkiélet gyakorlata vezet. Ha Tamás történetéhez hozzátesszük saját tapasztalatunkat, akkor a következő megismerésre jutunk:

1. Amikor távol vagyunk az Úr tanítványai közösségétől, a lelkiélethez tartozó lényeges tapasztalattól esünk el.

2. Az Urat próbára tehetjük őszinte szándékkal és hittel. Erre Ő maga biztat: hozd ide a kezedet...

3. Krisztus megismerése teljes megismerés. Több ez mint tudás. Ez teljes átadás és hűség fogadás. “Én Uram és én Istenem!”

4. A hit fontosabb, mint a látás. A látásból való hit emberi bizonyí-

ték. A hitből való látás az isteni valóságok észrevétele.

II.

A második szentírási részlet elénk tárja a Szentlélek szerepét Krisztus megismerésében. Ezt a részletet talán első helyen kellett volna hoznunk. A Szentlélek isteni Tanító-mester, aki elvezérel minden igazságra (János 16:13). Az igazság pedig Krisztus. "Én vagyok az út, az igazság és az élet" (János 14:6).

1. Isten Lelke nélkül az ember Krisztus tagadó és kegyelem elvető lesz. Akiben Isten Lelke az Úr, az az Úr Jézust nem csupán ajakkal tiszteli, hanem életével.

2. A Lélek megtanít arra, hogy Krisztust Úrnak kell tekintenünk, aki parancsával életünket irányítja.

III.

További oktatást nyerünk Pál apostoltól. Pál három részt emel ki:

1. Az Úr Jézus *teremtő* hatalom. Ez a hatalom képes az embert is újjáformálni.

2. Krisztus a *gyülekezet* Ura (nem az egyház Ura). A tagok viselkedésében, az ügyek intézésében az Ő szava a mértékadó.

3. Az Úr Jézus a valódi *békéltető*. Amikor az ember Istennel megbékél, akkor igazán békesség lesz.

*

Aranymondattal: Ap. cs. 2:36.

*

Napi áhítat:

Dec. 28. H. János 8:48—59.

Dec. 29. K. Zsid. 1.

Dec. 30. Sz. Zsid. 2:9—18.

Dec. 31. Cs. Efézus 1:15—23.

Jan. 1. P. Ap. cs. 2:29—36.

Jan. 2. Sz. János 20:24—29.

Jan. 3. V. Col. 1:15—20.

MOSOLYOGJUNK

A neves prédikátor egy kis fiúval beszélgetett a vasárnapi iskoláról. A fiúcska járatosnak bizonyult a bibliai leckékben. A prédikátor megkérdezte: "A Tízparancsolat közül melyiket rontotta meg Ádám, amikor evett az almából?"

"Prédikátor bácsi, — felelte a kis okos, — akkor még nem volt Tízparancsolat."

Smith kérdezte Jonest: "Melyiket szereted jobban, ha a prédikátor olvassa a beszédet, vagy ha szabadon mondja el?"

"Ha olvassa," — felelte Jones — "mert akkor leglább tudja, mikor kell befejezni."

Pearls from the treasury of Christmas

R. E. Smith

WHAT'S BACK OF CHRISTMAS?

Men love to ask about the foundation, origin and support of any great movement. And any movement that shirks, evades, or equivocates is suspect, if not doomed. Now Christmas has become not only vastly popular among Christians— but even worldwide!

Of course many participate— but abuse: To be sure not all who celebrate, do so intelligently, or sympathetically! Not all so called Christians have caught the real meaning of this holy season and event!

Back of the beautiful Bethlehem symbolism: Never can we ignore or outgrow the charming story of the star, the angel-song, the shepherds and the wise men. Nor the maiden's prayer and the baby's low cry! Yet, these are but the symbols, the algebraic signs of universal and infinite values. Recall your first lesson in algebra and your first reaction to X and Y?

Light forever shining! Note again what part, in these infancy stories is played by *Light!* The star leading Wise Men—the Glory of the Lord shone around the Shepherds and what are these but tokens of God's eternal flashes of Truth and revelation! Go back to Genesis. The first word God ever said was: "Let there be Light!"

Christmas includes a process— more than an event! And it didn't begin at Bethlehem—though the manger scene was an important station in the unfolding drama. It began in Eternity—before creation. A long string, or chain of Christmas seasons was to occur, down through the ages.

Compare chaotic conditions: Note similarities at the dawn of creation and also at Bethlehem. In Genesis, earth without form, void, chaos, darkness! And God didn't say: "Let there be order," but "Let there be Light!" In Bethlehem cruel King, foreign soldiers, heavy taxes, crowds, no room—but gold enough

to go into Egypt and escape cruel Herod!

Darkness overcame not: As in the creation story, chaos and darkness did not choke out the light, so in Bethlehem and through the centuries, "Darkness comprehended it not." That is, "The true light that lighteth every man, that cometh into the world" is so strong, so revealing, so X-raying—that no sophistry, false reasoning, commercialism, secularism, or sin, can obliterate it!

Deep down in man's conscience: The Eternal Light is shining—the leaven working! Note again—no outburst, no sudden jolt, upheaval, or explosion. "In Him was Life; and the Life became the light (reason) in man." But—it took time, many Christmas Seasons!

In the nick of time! "When the fullness of time had come" remarked St. Paul, "God sent forth his Son" (Bethlehem). This also is symbolism. Because of the poverty of human language, inspired writers had to adopt a word (son). This adopted word might mislead some to think of God and Christ as two separate and distinct persons. But, here is the great mystery—the blending of symbol and fact, signs and meaning.

The Eternal Light shining through at Bethlehem: Christmas, to the initiated, is a peek through the eternal plan of life. Just a pin point of the mystery of life over death! For the Birth at Bethlehem cannot be separated from the death on Calvary and the Resurrection! Like a coin whose one side shows the birth and the reverse side, the death and resurrection.

When infinity stooped to take our form! It meant that He was not only assuming human, physical form and content; but also that He was absorbing human nature. And this was to be permanent—never dissolved. So that the Babe of Bethlehem, the Man of Galilee, dying on Calvary's

Mr. A. Raduly 12-81
748 Fordham Rd.
Palm Bay, Fla. 32905

(USPS 716300)

8. oldal

1981. december 15.

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: SEND FORM 3579 TO
EVANGELIUMI HIRNOK
c/o Mrs. Mary Steg 321 Wilbur Ct., Palm Bay, Fla. 32905

cross, rising from Joseph's tomb, took back with Him into His original Home—a Divine—Human Nature!

Christmas shows us the Entrance, while the Resurrection shows the

Exit! So, at the Christmas season, let's look beyond tinsel, sign, merriment, glamor, confusion, even gifts and think of the unspeakable gift—even Jesus Christ!

October at Bethesda

October throughout our country is the month for pumpkins, corn stalks, cider, Yom Kippur, Columbus Day and fall festivals. Here in Florida, we too celebrate the month in much the same fashion as do the other areas of our country. At Bethesda we had a very busy month. After arriving home from our European trip, we had to really get to work to catch up with our work and to begin arranging for our fall schedule.

One of our first responsibilities was to hire a new cook for our evening meals. This is not an easy chore since reliable, good cooks are few and far between. God however always answers prayer and He provided Jolan Selpal, a member of our church, to fill the vacancy. She is a fine cook who prepares meals in the tradition for which Bethesda is so well known.

Our Health Department provided us with flu shots so that our residents are now somewhat protected against the flu for this winter. Our church brethren were also invited to take advantage of the offer. Our residents as always, participated in quite a number of activities during the month. Besides our normal activities which includes arts and crafts, exercise classes, bingo and other like programs, we had a number of specials this month. We had a joint spelling bee with four other local health care centers. We were proud of our own residents who took honors for being the best spellers. In addition, we were entertained by our local Lions club with a visit by their clowns after which we were treated with ice cream and punch. We were also entertained with a Jaques Cousteau film which was enjoyed by all. The main event for the month however was our Fall Festival. This was, to my knowledge, the first ever at Bethesda. At this function we had much activity for

our beloved residents, such as a cup cake walk, dipping for apples and fishing for prizes. Our folks enjoyed the fun and games that were presented under the supervision of our Activity Director, Jean Robinson. In conjunction with the festival, we held a sale of flea market items which were provided by friends and our Home. We were well pleased with the results, since it provided our treasury with an additional \$166.00 as much needed monies. We are grateful to Mr. and Mrs. Ignatz Fekete for arranging for this event. We praise God for all those who help us make Bethesda the haven that it is for our ageing loved ones.

We try at Bethesda to take care of the physical needs of our people, but we also endeavor to provide for spiritual growth as well. Our Thursday afternoon bible study is still a very popular activity at which we have 25 to 30 participants. This activity is under the direction of Irma Matrai. We thank God for her faithfulness. We had another very unique meeting this month when we held an outside vesper service under our large camphor tree. Here too we had 25 to 30 residents in attendance. These are opportunities which the Lord provides to us to make known the love of God to all who are willing to accept it.

Our workmen have been working hard to paint and refurbish our rooms in anticipation of the influx of winter visitors. There is always so much to be done and so little time in which to do it. We are planning now for a full tourist season and it is our hope that we will be able to satisfy all who make reservations with us. We have a few residents who are still in need of your prayers. God knows who they are and it is our hope that you will include them in your daily prayers. God bless you all.

MEDITATION ON THE LORD'S PRAYER

(Continuation)

Yes, it even reaches into the inner sanctum of our own Christian society. It therefore speaks to all of us—"but deliver us from evil" is for you and for me.

"For thine is the Kingdom, and the power, and the glory, for ever, Amen." In the three Gospels, near the beginning, there is an account of a strange and mysterious event known as the temptations of Christ. This event was a very brief account of the strange conference at which future destinies of mankind were discussed but no agreement was reached. The adversary of Christ (the devil) claimed to possess and control the Kingdoms and the power and the glory of this world. The Lord did not dispute that claim but rather instructed us to make a reply in the conclusion of the prayer every time we pronounced it, "For thine is the Kingdom, and the Power, and the Glory." We have all witnessed the power and glory of God. If we just look about us we will see the rivers, the animals and the seasons of our days, we cannot help but know that all this was brought about by One who had, has and ever will have the Power and the Glory in a Kingdom that is being prepared for all those who know Him personally and are able to call Him "Our Father."

The Lord's Prayer was composed by our Lord for our earthly life with the purpose of guiding us across the turbulent and dramatic process of our spiritual birth. When that period is over on earth, the object of the complete prayer will be fulfilled. But it is not impossible that in rendering praise and glory to our Creator, the happy beings then living in the higher order of existence will still be using at least three sentences of the Lord's Prayer that are and will remain beyond any limitations of space and time.

"Our Father which art in Heaven, Hallowed be thy name. For thine is the kingdom, and the power, and the glory, for ever. Amen."

Ernest J. Kish